

A MINDENHATÓ LEGFELSŐBB

HA AZ ember felismerné, hogy a Teremtői — közvetlen feljebbvalói — amellet, hogy isteniek, végesek is, és hogy az idő és tér Istene fejlődő és nem-abszolút Istenség, akkor az időleges egyenlőtlenségekben eredő következetlenségek többé már nem lennének vallási szempontból alapvető és látszólagos ellentmondások. A vallásos hit többé nem alacsonyodna le a szerencsések önelégültségének támogatására, mely eközben csak arra szolgál, hogy a sztoikus beletörődésben megerősítse a társadalmi nélkülözés szerencsétlen áldozatait.

² A Havona páratlanul tökéletes szféráit vizsgálva egyszerre tűnik ésszerűnek és okszerűnek, hogy mindez egy tökéletes, végtelen és abszolút Teremtő munkája. Azonban ugyanez az érv és következetesség arra kényszerít minden őszinte lényt, hogy az urantiai zavarokat, tökéletlenségeket és igazságtalanságokat szemlélve arra a következtetésre jusson, hogy a ti világokat olyan Teremtők alkották meg és irányították, akik nem érték el az abszolút szintjét, akik végtelenelőttiek és a tökéletestől különbözők voltak.

³ ¶ Az élményelvi növekedés teremtmény-Teremtő társulási viszonyt foglal magába — az Isten és az ember társulása ez. A növekedés az élményelvi Istenség ismertetőjege: a Havona nem növekedett; a Havona van és mindig is volt; létevi, miként a forrását képező örökkévaló Istennek. Mindazonáltal növekedés jellemzi a nagy világegyetemet.

⁴ A Mindenható Legfelsőbb élő, és erejében és személyiségében fejlődő Istenség. Az ő jelenlegi tere, a nagy világegyetem szintén erőben és személyiségben növekvő vidék. Beteljesülése a tökéletesség, de jelenlegi tapasztalása a növekedés és a tökéletlen állapot elemeit foglalja magába.

⁵ ¶ A Legfelsőbb Lény elsősorban a központi világegyetemben mint szellemszemélyiség működik; másodsorban a nagy világegyetemben mint Mindenható Isten, a hatalom személyisége. A Legfelsőbb harmadlagos működése a világmindenségben ma még lappangó, kizárólag egyfajta ismeretlen elme-potenciálként van meg. Senki sem tudja, hogy a Legfelsőbb Lénynek ez a harmadik fejlődése mit fog hozni. Néhányan úgy gondolják, hogy amikor a felsőbbvilágegyetemek eljutnak a fény és élet korszakába, akkor a Legfelsőbb az Uverszáról mint a nagy világegyetem mindenható és élményelvi ura lép működésbe, és egyúttal kiteljesedik hatalmában mint a külső világegyetemek mindenható-felettije. Mások úgy vélik, hogy a Felsőségnek ez a harmadik szakasza magával hozza a harmadik szintű Istenség-megnyilatkozást. Bizonyosat azonban egyikünk sem tud.

1. A LEGFELSŐBB ELME

¹ Minden fejlődő teremtményi személyiség tapasztalása a Mindenható Legfelsőbb tapasztalásának egy szakasza. A felsőbbvilágegyetemek minden egyes fizikai szelvényének értelmese alarendelése a Mindenható Legfelsőbb növekvő

felügyeletének része. Az erő és a személyiség teremtő egységbe rendeződése a Legfelsőbb Elme alkotó készítésének része és ez a valódi lényege a Legfelsőbb Lényben megjelenő egység evolúciós növekedésének.

² A Felsőség erő- és személyiség-sajátosságainak egyesülése a Legfelsőbb Elme működése; és a Mindenható Legfelsőbb kifejlődésének eredménye az egy egyesült és személyes Istenség lesz — és nem az isteni sajátosságok valamiféle lazán szervezett társulása. Általános értelemben véve elmondható, hogy nem lesz Mindenható a Legfelsőbb nélkül, és nem lesz Legfelsőbb a Mindenható nélkül.

³ Az evolúciós korszakok során a Legfelsőbb fizikai erőterének potenciálját a Hét Legfelsőbb Erőtér-irányító birtokolja, az elme-potenciál pedig a Hét Tökéletes Szellemnél van. A Végtelen Elme a Végtelen Szellem működése; a mindenségrendi elme a Hét Tökéletes Szellem segédkezése; a Legfelsőbb Elme jelenleg a nagy világegyetemi összhangteremtődésben és a Hétszeres Isten kinyilatkoztatásának és elérésének működési társulásában formálódik.

⁴ ¶ A tér-idő elme, a mindenségrendi elme különbözőképpen működik a hét felsőbbvilágegyetemben, de valamilyen ismeretlen módon összehangolódik a Legfelsőbb Lényben. A nagy világegyetem Mindenható felügyelete nem kizárólag fizikai és szellemi jellegű. A hét felsőbbvilágegyetemben elsősorban anyagi és szellemi, de vannak a Legfelsőbbnek egyaránt értelmi és szellemi jelenségei is.

⁵ Valójában kevesebbet tudunk a Felsőség elméjéről, mint e kifejlődő Istenség bármelyik más jellemzőjéről. A Felsőség elméje megkérdőjelezhetetlenül tevékeny szerte a nagy világegyetemben és úgy gondoljuk, hogy rendelkezik a világmindenségi működés kiteljesedésének lehetőségével, melynek mértéke óriási. Egyet viszont tudunk: Noha a fizikai lényeg elérheti a kiteljesedett növekedést, és míg a szellem eljuthat a tökéletes fejlődés szintjére, az elme sohasem áll meg a fejlődésben — ez a végtelen fejlődés élményelvi módja. A Legfelsőbb élményelvi Istenség, és ezért sohasem éri el az elme-kiteljesedés végét.

2. A MINDENHATÓ ÉS A HÉTSZERES ISTEN

¹ A Mindenható világegyetemi erőter-jelenlétének megjelenése az evolúciós felsőbbvilágegyetemi magas teremtknek és szabályozóknak a mindenségrendi eseménytérben való megjelenésével jár együtt.

² A Legfelsőbb Isten szellem- és személyiség-sajátosságai a paradicsomi Háromságtól erednek, de hatalmának megtestesülését a Teremtő Fiak, a Nappalok Elődei és a Tökéletes Szellemek tevékenységei jelentik, akiknek együttes cselekedetei alkotják az ő, mint a hét felsőbbvilágegyetem feletti és a hét felsőbbvilágegyetembeli mindenható ura növekvő hatalmának forrását.

³ ¶ A korlátlan paradicsomi Istenséget nem érthetik meg a tér és az idő fejlődő teremtményei. Az örökkévalóság és a végtelenség a tér-idő teremtmények által fel nem

fogható istenség-valósági szintet jelent. Az istenség végtelensége és a főhatalom abszolútsága a paradicsomi Háromság sajátsága, és a Háromság a halandó ember felfogóképességét némiképp meghaladó valóság. A tér-idő teremtményeknek rendelkezniük kell eredettel, viszonyulásokkal és végzettel annak érdekében, hogy felfoghassák a világegyetemi összefüggéseket és megérthessék az isteniségi jelentéstartalom-értékeket. Ezért mérsékli vagy egyéb módon korlátozza a paradicsomi Istenség az isteniség Paradicsomon kívüli megszemélyesülését, így hozva létre a Legfelsőbb Teremtőket és társaikat, akik mind egyre távolabbra és távolabbra viszik el az élet fényét annak paradicsomi forrásától egészen addig, amíg az a legtávolabbi és legcsodálatosabb formában az alászállt Fiak földi életében meg nem jelenik az evolúciós világokon.

⁴ Ez a Hétszeres Isten eredete, akinek egymást követő szintjeivel a halandó ember a következő sorrendben találkozik:

- ⁵ 1. A Teremtő Fiak (és Alkotó Szellemei).
- ⁶ 2. A Nappalok Elődei.
- ⁷ 3. A Hét Tökéletes Szellem.
- ⁸ 4. A Legfelsőbb Lény.
- ⁹ 5. Az Együttes Cselekvő.
- ¹⁰ 6. Az Örökkévaló Fiú.
- ¹¹ 7. Az Egyetemes Atya.

¹² ¶ Az első három szintet a Legfelsőbb Teremtők alkotják; az utolsó három szintet a paradicsomi Istenségek jelentik. Közöttük a Legfelsőbb mindig mint a paradicsomi Háromság élményelvi szellem-megszemélyesülése és mint a paradicsomi Istenségek teremtő gyermekeinek evolúciós mindenható hatalmának élményelvi góca jelenik meg. A Legfelsőbb Lény az Istenség legteljesebb megnyilatkozása a hét felsőbb-világegyetem és a jelenlegi világegyetemi korszak számára.

¹³ A halandói okszerű gondolkodás alapján talán levezethető, hogy a Hétszeres Isten első három szintje együttes cselekedeteinek élményelvi újraegyesítése megfelel a paradicsomi Istenség szintjének, de ez mégsem így van. A paradicsomi Istenség *lételvi* Istenség. A Legfelsőbb Teremtők a hatalmuk és személyiségük isteni egységében az *élményelvi* Istenség új hatalom-potenciálját alkotják és fejezik ki. És ez az élményelvi hatalom-potenciál feltétlenül és elkerülhetetlenül egyesül a Háromsági eredetű élményelvi Istenséggel — a Legfelsőbb Lénnel.

¹⁴ A Legfelsőbb Isten nem a paradicsomi Háromság, és ő nem is azonos semelyik felsőbb-világegyetemi Teremtővel, sem az ő összességükkel, akiknek működési tevékenységei ténylegesen létrehozzák az ő kialakuló mindenható hatalmát. A Legfelsőbb Isten, lévén Háromsági eredetű, az evolúciós teremtmények számára erő-személyiségként kizárólag a Hétszeres Isten első három szintjének összehangolt működésében nyilvánkozik meg. A Mindenható Legfelsőbb éppen most jelenik meg a térben és időben a Legfelsőbb Teremtő Személyiségek tevékenységein keresztül, éppen úgy, ahogy az Együttes Cselekvő életre lobbant

az örökkévalóságban az Egyetemes Atya és az Örökkévaló Fiú akarata szerint. A Hétszeres Isten első három szintjének eme lényei a Mindenható Legfelsőbb hatalmának igazi természetét és forrását alkotják; ezért kell mindörökké kísérniük és megtartaniuk az ő igazgatási cselekedeteit.

3. A MINDENHATÓ ÉS A PARADICSOMI ISTENSÉG

¹ A paradicsomi Istenségek nemcsak közvetlenül tevékenykednek gravitációs köreikben a nagy világegyetemben, hanem különböző közvetítőkön és egyéb megnyilatkozásokon keresztül is működnek, úgymint:

² 1. *A Harmadik Forrás és Középpont elme-összpontosulásai.* Az energia és a szellem véges területeit szó szerint az Együttes Cselekvő elme-jelenlétei tartják össze. Ez így igaz a helyi világegyetemi Alkotó Szellemtől kezdve a felsőbb-világegyetemi Tükröző Szellemeiken keresztül a nagy világegyetem Tökéletes Szellemeiig. Az ezen értelmi gócból kiáradó elemekörök alkotják a teremtmények választási lehetőségeinek mindenségrendi színterét. Az elme nem más, mint a teremtmények és a Teremtők által oly könnyen alakítható rugalmas valóság; ez az anyagot és a szellemet összekötő élő kapocs. A Harmadik Forrás és Középpont elmeadományja egyesíti a Legfelsőbb Isten szellem-személyét az evolúciós Mindenható élményelvi hatalmával.

³ ¶ 2. *A Második Forrás és Középpont személyiségi kinyilatkoztatásai.* Az Együttes Cselekvő elme-jelenlétei egyesítik az isteniségi szellemet az energia-mintával. Az Örökkévaló Fiúnak és az ő paradicsomi Fiainak az alászállási megtestesülései egyesítik, ténylegesen eggyé kapcsolják a Teremtő isteni természetét a teremtmény fejlődő természetével. A Legfelsőbb egyaránt teremtmény és teremtő; ennek lehetőségéről az Örökkévaló Fiú és a mellé-, valamint alárendelt Fiainak alászállási cselekedetei tesznek kinyilatkoztatást. Az alászálló-fiak rendjei, a Mihályok és az Avonalok ténylegesen is fejlesztik isteni természetüket azokkal az eredeti teremtményi jegyekkel, melyeket az evolúciós világokon az adott teremtményi lét megélésekor tettek a magukévá. Amikor az isteniség hasonlatossá válik az emberiséghez, akkor e kapcsolatban benne rejlik annak lehetősége is, hogy az emberiség istenivé válik.

⁴ ¶ 3. *Az Első Forrás és Középpont bennlakozó jelenlétei.* Az elme energia-visszahatásokkal egyesíti a szellem-okozatokat; az alászállási segédkezés egyesíti az isteniségi leszállást a teremtményi felemelkedéssel; és az Egyetemes Atya bennlakozó szilánkjai ténylegesen egyesítik a fejlődő teremtményeket Istennel a Paradicsomon. Az Atyának sok olyan jelenléte van, amely számos személyiség-rendbe költözik, és a halandó emberben az Isten ezen isteni szilánkjai a Gondolatigazítók. A Titkos Nevelők olyanok az emberi lények számára, mint a paradicsomi Háromság a Legfelsőbb Lény számára. Az Igazítók abszolút alapok, és abszolút alapokra építkezve a szabad akarat választása szerint képes kialakítani örökkévaló jellegű isteni valóságot,

végleges rendű természetet az ember esetében és Istenség-termetet a Legfelsőbb Isten esetében.

⁵ ¶ A paradicsomi rendbe tartozó fiak teremtményi alászállási képessé teszik ezeket az isteni Fiakat személyiségük gazdagítására a világegyetemi teremtmények tényleges természetének megszerzése útján, míg az ilyen alászállások bizton kinyilatkoztatják maguknak a teremtményeknek az istenség elérésének paradicsomi útját. Az Egyetemes Atya Igazító-adományai képessé teszik őt arra, hogy a sajátakarattal bíró teremtmények személyiségét a magáévá tegye. És mindezek a kapcsolatokon keresztül az Együttes Cselekvő a véges világegyetemekben nem más, mint az elmesegédkezés mindig-jelenlévő forrása, melynek révén e tevékenységek lezajlanak.

⁶ Így és számos egyéb módon vesznek részt a paradicsomi Istenségek az idő evolúcióiban, amint azok megnyilvánulnak a tér keringő bolygóin, és amint a teljes evolúció Legfelsőbb személyiségi eredményének megjelenésében eléri tetőpontjukat.

4. A MINDENHATÓ ÉS A LEGFELSŐBB TEREMTŐK

¹ A Legfelsőbb Egész egysége a véges részek fokozatos egyesülésének függvénye; a Legfelsőbb tényleges megjelenése éppen a felsőségi tényezőknek ebből az egyesüléséből származik, illetőleg jön létre — a teremtőkből, a teremtményekből, az értelmekből és a világegyetemi energiákból.

² ¶ Azokban az időkben, amikor a Felsőség főhatalmának kifejlődése zajlik, a Legfelsőbb mindenható hatalma a Hétszeres Isten istenségi cselekedeteitől függ, ugyanakkor érzékelhetően szoros kapcsolat van a Legfelsőbb Lény és az Együttes Cselekvő, valamint az ő elsődleges személyiségei, a Hét Tökéletes Szellem között. A Végtelen Szellem, mint az Együttes Cselekvő számos különböző módon működik, melyek kiegészítik az evolúciós Istenség befejezetlenségét és nagyon szoros kapcsolatot tart fenn a Legfelsőbvel. E szoros kapcsolatban bizonyos mértékig mind a hét Tökéletes Szellem osztozik, de különösen igaz ez a Hetedik Tökéletes Szellemre, aki a Legfelsőbb nevében szól. Ez a Tökéletes Szellem valóban ismeri a Legfelsőböt — személyes kapcsolatban áll vele.

³ A teremtés felsőbb-világegyetemi rendje felvázolásának korai szakaszában a Tökéletes Szellemek csatlakoztak az ősi Háromsághoz a negyvenkilenc Tükröző Szellem közös megteremtésére, és ezzel párhuzamosan a Legfelsőbb Lény a paradicsomi Háromságnak és a paradicsomi Istenség alkotó gyermekeinek együttes cselekedeteit végigvivőként teremtően működött. Ekkor jelent meg Madzszeszton és a Legfelsőbb Elme mindenségrendi jelenlétét azóta gyűjti egy pontba, a Tökéletes Szellemek pedig a mindenségrendi elme messzire elérő segédkezésének forrás-központjaiként folytatják tevékenységüket.

⁴ A Tökéletes Szellemek azonban továbbra is felügyelik a Tükröző Szellemeket. A Hetedik Tökéletes Szellem (a központi világegyetemből folytatott orvontoni felügyeleti tevékenysége keretében) személyes kapcsolatban áll az

Uverszán tartózkodó hét Tükröző Szellemmel (és felettük felügyeletet gyakorol). Ezekben a felsőbb-világegyetemközi és felsőbb-világegyetemen belüli szabályozási és irányítási tevékenységekben tükrözőműködési kapcsolatban van az ő fajtájának megfelelő Tükröző Szellemekkel, akik az egyes felsőbb-világegyetemi központi székhelyeken találhatók.

⁵ Ezek a Tökéletes Szellemek nemcsak a Felsőség főhatalmának támogatói és kiegészítői, hanem ennek folytán közvetlenül érdekeltek a Legfelsőbb alkotó céljaiban is. Általában igaz, hogy a Tökéletes Szellemek együttes teremtményei anyagi látszatú rendbéliek (erőtér-irányítók, stb.), míg az ő egyedi teremtményei a szellemi rendhez tartoznak (szupernákok, stb.). Amikor azonban a Tökéletes Szellemek a Legfelsőbb Lény akaratából és rendeltetése miatt *együttesen* létrehozták a Hét Világkör Szellemet, megemlítendő, hogy ennek az alkotó cselekedetnek az eredménye szellemi természetű, és nem anyagi vagy anyagi látszatú.

⁶ ¶ És miként a Tökéletes Szellemek esetében a felsőbb-világegyetemekben, úgy van ez ezen óriási teremtésszösszéseknek a hármassal — a Nappalok Elődeivel. A Háromsági igazságosság-ítélkezésnek ezek a megszemélyesülései az időben és a térben azok a szilárd területek, amelyek a Legfelsőbb mindenható hatalmának mozgásba hozásához szükségesek, s amelyek hétszeres gócpontként szolgálnak a háromsági fennhatóság evolúciójához az idő és a tér mezőiben. A Paradicsom és a fejlődő világok között félúton lévő előnyös helyzetükből e Háromsági eredetű urak mindkét módon látnak, mindkét módon tudnak és mindkét módon összehangolnak.

⁷ ¶ De a helyi világegyetemek az igazi kutatóállomások, ahol kidolgozzák az elme-kísérleteket, a csillagrendszertani küldetéseket, az istenségi kibontakozásokat és azokat a személyiségfejlődéseket, amelyek, miután mindenségrendi értelemben teljessé váltak, azokat a tényleges alapokat alkotják, melyeken a Legfelsőbb végrehajtja az istenségi evolúciót tapasztalásban és tapasztalás révén.

⁸ A helyi világegyetemekben még a Teremtők is fejlődnek: az Együttes Cselekvő jelenléte az élő erőtér-gócból egy Világegyetemi Anyaszellem isteni személyiségének rendjévé fejlődik; a Teremtő Fiú a létező paradicsomi istenség természetéből a legfelsőbb főhatalom élménybeli természetéig jut el a fejlődésben. A helyi világegyetemek az igazi evolúció kiindulási pontjai, azoknak a jóhiszemű, tökéletlen személyiségeknek a megszületési helyei, akik fel vannak ruházva a szabad választási lehetőséggel, hogy annak a személyiségnek a társteremtőivé váljanak, akivé lenniük kell.

⁹ Az Ítélező Fiak az evolúciós világokba való alászállásaik során olyan jellemvonásokat szereznek meg, amelyek a paradicsomi istenséget fejezik ki az anyagi emberi természet legmagasabb szellemi értékeivel való tapasztalati egyesülésben. És az ilyen és más jellegű alászállásokon keresztül a Mihály Teremtők hasonlóképpen szert tesznek azokra a jellemvonásokra és mindenségrendi világlátásra, amellyel

az ő tényleges helyi világegyetemi gyermekeik rendelkeznek. Az ilyen Tökéletes Teremtő Fiak megközelítik a legfelsőbbet el nem érő tapasztalás kiteljesítését; és amikor az ő helyi világegyetemi főhatalmuk olyan mértékben kiterjed, hogy társként befogadják az Alkotó Szellemeket, akkor elmondható, hogy megközelítik a felsőség határait az evolúciós nagy világegyetem jelenlegi potenciáljain belül.

¹⁰ Az embernek az Isten megtalálásához új utakat mutató alászállott Fiak valójában nem teremtik meg ezeket az isteniség-elérési ösvényeket; sokkal inkább megvilágítják azokat az örök fejlődési útvonalakat, amelyek a Legfelsőbb jelenlétén keresztül elvezetnek a paradicsomi Atya személyéhez.

¹¹ A helyi világegyetem azoknak a személyiségeknek a kiindulási helye, akik a legtávolabb állnak Istentől, és akik ennél fogva a legnagyobb mértékű szellemi felemelkedést tapasztalhatják meg a világegyetemben, akik saját maguk teremtését társteremtőként a legnagyobb mértékben tapasztalhatják meg. Ugyanezek a helyi világegyetek egyúttal a lehető legalaposabb tapasztalás lehetőségét nyújtják az alászálló személyiségeknek, akik így valami olyat érnek el, amely a számukra éppolyan fontos, mint a fejlődő teremtmény számára a paradicsomi felemelkedés.

¹² ¶ Úgy tűnik, hogy a halandó emberre szükség van a Hétszeres Isten teljes működéséhez, mivel ez az isteniségi csoport a Legfelsőbb tényleges megjelenésében éri el a csúcspontját. Számos olyan egyéb világegyetemi személyiségrend létezik, akik éppily szükségesek a Legfelsőbb mindenható hatalmának kifejlődéséhez, de mivel ez a beszámoló az emberi lények tanítására szolgál, ezért a Hétszeres Isten kifejlődésében közrejátszó tényezők közül leginkább a halandó emberrel kapcsolatos bemutatását tartalmazza.

5. A MINDENHATÓ ÉS A HÉTSZERES SZABÁLYOZÓK

¹ Eddig beszámoltunk a Hétszeres Istennek a Legfelsőbb Lényhez fűződő kapcsolatáról, és mindebből már megérthető, hogy a Hétszeres magába foglalja a nagy világegyetem szabályozóit éppúgy, mint a teremtőit. A nagy világegyetem teremtői közé tartoznak a következők:

- ² 1. A Fizikai Főszabályozók.
- ³ 2. A Legfőbb Erőtér-központok.
- ⁴ 3. A Legfelsőbb Erőtér-irányítók.
- ⁵ 4. A Mindenható Legfelsőbb.
- ⁶ 5. A Cselekvő Isten — a Végtelen Szellem.
- ⁷ 6. A Paradicsom Szigete.
- ⁸ 7. A Paradicsom Forrása — az Egyetememes Atya.

⁹ E hét csoport működésileg nem választható el a Hétszeres Istentől és ennek az Istenség-társulásnak a fizikai-szabályozói szintjét alkotja.

¹⁰ ¶ Az energiának és a szellemnek a szétválását (melynek eredete az Örökkévaló Fiú és a Paradicsom Sziget közös jelenléte) felsőbb-világegyetemi értelemben az jelképezte, amikor a Hét Tökéletes Szellem egységben hozzáfogott első közös teremtő cselekedetéhez. Ezzel a történéssel

együtt jelent meg a Hét Legfelsőbb Erőtér-irányító. Ezzel egyidejűleg a Tökéletes Szelleme szellemi körei ellenpontot képezve különváltak az erőtér-irányítói felügyeleti fizikai tevékenységektől, és azon nyomban megjelent a mindenségrendi elme, mint az anyag és a szellem összehangolásáért felelős új tényező.

¹¹ A Mindenható Legfelsőbb a nagy világegyetem fizikai erőterének felügyelőjévé fejlődik. Úgy tűnik, hogy a jelen világegyetemi korszakban ez a fizikai erőtér-potenciál a Hét Legfelsőbb Erőtér-irányítóban összpontosul, akik a rögzített elhelyezkedésű erőtér-központokon keresztül és a fizikai szabályozók mozgásban lévő jelenlétein keresztül működnek.

¹² ¶ Az idő-világegyetek nem tökéletesek; a tökéletesség az ő beteljesülésük. A tökéletesség elérése iránti küzdelem nem csak az értelmi és a szellemi szinten folyik, hanem az energia és az anyagtömeg fizikai szintjén is. A hét felsőbb-világegyetemnek a fény és élet korszakába való eljutása feltételezi, hogy előzőleg elérik a biztonságos fizikai egyensúlyi állapotot is. És az is gyanítható, hogy az anyagi egyensúly végső elérése a Mindenható fizikai szabályozásának befejeződött fejlődését fogja jelezni.

¹³ A világegyetem-építés kezdetén még a paradicsomi Teremtők is elsősorban az anyagi egyensúllyal foglalkoznak. A helyi világegyetemi minta formájának kialakulása nem kizárólag az erőtér-központok tevékenységének eredménye, hanem az Alkotó Szellem tér-jelenlétének is. És a helyi világegyetem építésének e korai időszakában a Teremtő Fiú kevéssé érthető anyagi-szabályozási sajátosságokat mutat, és székhelybolygóját addig nem hagyja el, amíg a helyi világegyetem nagybani egyensúlya ki nem alakult.

¹⁴ ¶ Végeredményben minden energia érzékeny az elmére, és a fizikai szabályozók az elme-Isten gyermekei, aki pedig a paradicsomi minta megelevenítője. Az erőtér-irányítók értelmi képességüket szüntelenül az anyagi szabályozás feladatának végzésére fordítják. Az energiaviszonyok és az anyagtömeg-mozgások fölötti fizikai uralom megszerzése érdekében folytatott küzdelmük addig nem ér véget, amíg végső győzelmet nem aratnak az ő örök tevékenységi területeiket alkotó energiák és anyagtömegek felett.

¹⁵ Az idő és tér szellemküzdemei összefüggésbe hozhatók a szellem anyag feletti uralmának kialakulásával a (személyes) elme közvetítése révén; a világegyetek fizikai (nem-személyes) evolúciója kapcsolatban van a mindenségrendi energia és a szellemi felügyelet alá tartozó egyensúlyi elme-elvek közötti összhang megteremtésével. A teljes nagy világegyetem teljes evolúciójának lényege az energia-szabályozó elmének és a szellem összehangolta értelemnek a személyiség-egyesítése, és ez a Legfelsőbb mindenható hatalmának teljes megjelenésében nyilatkoztatik ki.

¹⁶ A lendületes egyensúlyi állapotba való eljutás nehézsége a növekedő mindenségrend tényében rejlik. A fizikai teremtésrészek létrehozott köreit folyamatosan veszélyezteti az új energiának és az új anyagtömegnek a megjelenése. Egy növekvő világegyetem még kialakulatlan világegye-

tem; ennél fogva a mindenségrendi egésznek egyetlen része sem juthat valódi egyensúlyba addig, amíg az idő teljessége tanúja nem lesz a hét felsőbb-világegyetem anyagi kiteljesedésének.

¹⁷ A fény és élet korszakába eljutott világegyetekben már nem történnek nagyobb jelentőségű fizikai események. Már megvalósult az anyagi teremtettség feletti viszonylag tökéletes uralom; már csak a véglegesen kialakult világegyetek és a kifejlődő világegyetek közötti viszonyból eredő problémák megoldása jelent kihívást a Világegyetemi Erőtér-irányítók számára. De ezek a problémák fokozatosan megszűnnek az új teremtő tevékenység mértékének csökkenésével, amint a nagy világegyetem egyre inkább megközelíti az evolúciós kifejeződés tetőpontját.

6. A SZELLEM IRÁNYÍTÓ JELLEGE

¹ Az evolúciós felsőbb-világegyetekben az energia-anyag a meghatározó, kivéve a személyiség területeit, ahol is az elme közvetítésével a szellem küzd az uralomért. Az evolúciós világegyetek célja az energia-anyag legyőzése az elme révén, az elme és a szellem összehangolása, és mindezek a személyiség alkotó és egyesítő jelenlétében történnek. A személyiség vonatkozásában így rendelődnek alá a fizikai rendszerek; így rendelődnek mellé az elmerendszerek; és így válnak irányítóvá a szellemrendszerek.

² A hatalom és a személyiség ilyen egyesülése a Legfelsőbbben és mint a Legfelsőbb fejeződnék ki az istenszinteken. Ám a szellemi egyeduralom tényleges kifejlődése olyan növekedés, amelyről a nagy világegyetem Teremtőinek és teremtményeinek szabad akaratú cselekedetei tesznek bizonyosságot.

³ ¶ Az abszolút szinteken az energia és a szellem egy. De azon nyomban, ahogy ezektől az abszolút szintektől eltávolodunk, különbségek jelennek meg, és amint az energia és a szellem a tér irányában távolodik a Paradicsomtól, egyre növekszik a közöttük lévő űr, és a helyi világegyetekben már teljesen elkülönülnek. Többé már nem azonosak, még csak nem is hasonlóak, és az elmének kell közbeavatkoznia a különbség áthidalása érdekében.

⁴ ¶ Az, hogy az energia a szabályozó személyiségek tevékenysége folytán irányítható, nyilvánvalóvá teszi, hogy az energia érzékeny az elmetevékenységre. Az, hogy az anyag-tömeg ugyanezen szabályozó entitások tevékenysége révén biztos egyensúlyba hozható, azt mutatja, hogy az anyag-tömeg érzékeny a rendteremtő elmejelenlétre. Az pedig, hogy maga a szellem az akaratlanul rendelkező személyiségben az elmén keresztül arra törekedhet, hogy uralmat szerezzen az energia-anyag felett, világossá teszi a teljes véges teremtettség magvábanvaló egységét.

⁵ Kölcsönös függőség jellemzi a világegyetek mindenségében lévő összes erőt és személyiséget. A Teremtő Fiak és az Alkotó Szellemek a világegyetek szervezésében függenek az erőtér-központoktól és a fizikai szabályozóktól; a Legfelsőbb Erőtér-irányítók nem teljesek a Tökéletes Szellemek felügyelete nélkül. Egy emberi lényben

a fizikai élet rendszere, részlegesen, válaszol a (személyes) elme parancsaira. Maga ez az elme pedig a céltudatos szellemi vezetés hatása alá kerülhet, és ennek az evolúciós fejlődésnek az eredménye a Legfelsőbb egy újabb gyermekének létrejötte, a sokféle mindenségrendi valóság egy új, személyi egyesülése.

⁶ És miként a részekkel, úgy van ez az egészszel is; a Felsőség szellem-személyének szüksége van a Mindenható evolúciós hatalmára az Istenség kiteljesítéséhez és a Háromsági társulási beteljesülés eléréséhez. Az erőfeszítést az idő és a tér személyiségei fejtik ki, de ennek az erőfeszítésnek a betetőzése és beteljesedése a Mindenható Legfelsőbb cselekedete. És mivel az egész növekedése így a részek együttes növekedésének teljessé válása, ezért ebből hasonlóképpen következik, hogy a részek evolúciója nem más, mint az egész célirányos növekedésének szelvényesült tükröződése.

⁷ A Paradicsomon a monota és a szellem olyan, mint ha egy lenne — kizárólag a megnevezésükben különböztethetők meg. A Havonában az anyag és a szellem ugyan megkülönböztethetően eltér egymástól, ugyanakkor eredendően összhangban vannak. A hét felsőbb-világegyetekben azonban már nagy a különbség; nagy eltérés van a mindenségrendi energia és az isteni szellem között; ennél fogva az elmeműködésnek több tapasztalásbeli lehetősége van a fizikai minta és a szellemi célok összehangolására és tényleges egyesítésére. A tér időben fejlődő világegyetemeiben az istenség nagyobb mértékben csökken, bonyolultabb problémákat kell megoldani, és több lehetőség adódik a tapasztalatszerzésre a problémamegoldás során. És ez az egész felsőbb-világegyetemi helyzet egy nagy evolúciós életteret hoz létre, amelyben a mindenségrendi tapasztalásnak a lehetősége éppúgy megadatik a teremtménynek, mint a Teremtőnek — még a Legfelsőbb Istenségnek is.

⁸ Az abszolút szintek lételemi szellemi uralma evolúciós tapasztalássá válik a véges szinteken és a hét felsőbb-világegyetemben. És ebben a tapasztalásban egyformán osztozik minden létező, a halandó embertől a Legfelsőbb Lényig. Mindenki törekszik, személyesen törekszik az előrehaladásra; mindenki részt vesz, személyesen részt vesz a beteljesülésben.

7. A NAGY VILÁGEGYETEM ÉLŐ SZERVEZETE

¹ A nagy világegyetem nem pusztán pazar fizikai, fenséges szellemi és értelmi jelentőségű anyagi teremtettség, hanem nagyszerű és érzékenyen viselkedő élő szervezet is. Tényleges élet lüktetése szövi át az együttrezgő mindenségrend hatalmas teremtettségének rendszerét. A világegyetek fizikai valósága a Mindenható Legfelsőbb felfogható valóságát jelképezi; és ezt az anyagi és élő szervezetet értelemkörök hatják át, éppen úgy, ahogy az emberi testet érzőideg-hálózat járja át. Ezt a fizikai világegyetemet olyan energiapályák hálózák be, melyek eredményesen hozzák mozgásba az anyagi teremtettséget, éppen úgy, ahogy a hasznosítható tápenergia-részek az emberi

testet táplálják és ellátják energiával a keringési rendszerben. A hatalmas világegyetem sincs híján olyan nagyszerű felügyeleti összhangteremtő központoknak, melyek az emberi szervezet kifinomult vegyi szabályozórendszeréhez hasonlíthatók. Bárcsak ismernének valamennyire az erő-tér-központok természetét, akkor a lényegi hasonlóságot felhasználva sokkal többet mondhatnánk el a fizikai világegyetemről.

² Nagymértékben hasonlóan ahhoz, ahogyan a nap-energiának az élet fenntartásában betöltött szerepét értelmezik a halandók, úgy van ráutalva a nagy világegyetem az anyagi működés és a mindenségrendi térmozgások fenntartásához szükséges, az alsó-Paradicsomból kiáradó kifogyhatatlan energiákra.

³ A halandók elmét kaptak, amellyel tudatosíthatják ön-azonosságukat és személyiségüket; és az elme — még a Legfelsőbb Elme is — a véges teljességének adományoztatott, s ezáltal a mindenségrend e megjelenő személyiségének szelleme örökkön az energia-anyag fölötti uralom megszerzésére tör.

⁴ A halandó ember érzékeny a szellemi útmutatásra, éppen úgy, ahogy a nagy világegyetem érzékenyen válaszol az Örökkévaló Fiú kiterjedt szellem-gravitációs vonzásá-

ra, a véges tér-idő mindenségrend teljes teremtésösszessége örökkévaló szellemi értékeinek egyetemes anyagfeletti összetartó erejére.

⁵ Az emberi lények képesek örökké tartó önazonosulásra a teljes és elpusztíthatatlan világegyetemi valósággal — képesek az emberben lakozó Gondolatigazítóval való egygyé kapcsolódásra. A Legfelsőbb hasonlóképpen örökmód függ az Eredeti Istenség, a paradicsomi Háromság abszolút állandóságától.

⁶ Az embernek a paradicsomi tökéletesség elérésére való készítése, az Isten elérése utáni törekedése igaz istenség-feszültséget kelt az élő mindenségrendben, amely csak egy halhatatlan lélek kifejlődésével oldódhat fel; ez zajlik az egyes halandó teremtmény tapasztalásában. De amint a nagy világegyetemben minden teremtmény és minden Teremtő hasonlóképpen az Isten és az isteni tökéletesség elérésére törekszik, akkor olyan mértékű mindenségrendi feszültség keletkezik, amely csak úgy oldódhat fel, hogy létrejön a mindenható erő és az összes teremtmény megjelenő Istene szellem-személyének fenséges rendezett egésze, a Legfelsőbb Lény.

⁷ [Ennek az írásnak az összeállítását egy, az Urantián ideiglenesen állomásozó Fenséges Hírvivő hitelesítette.]